

AFTENPOSTEN

Små og store genier

MAREN ØRSTAVIK

OPPDATERT: 07.DES. 2015 23:43 PUBLISERT: 07.DES. 2015 23:09

”Jeg er Gud,” skrev Aleksandr Skrjabin i notatblokken sin og planla sitt musikalske Armageddon. Så store ideer er det få andre komponister som har hatt.

Oslo Filharmonien og Vasily Petrenko

Aleksandr Skrjabin - Symfoni 3 & 4

Lawo

Karakter: 5

Skrjabin på sin side, tok en annen vending. ”Jeg er Gud” skrev han i notatblokken sin, og planla et enormt kunstprosjekt, *Mysterium* – den ultimate syntese av musikk, ord, dans og visuelle effekter. Ikke akkurat bruksmusikk dette: Verket skulle fremføres i Himalaya og utløse Armageddon.

Pedagogisk apokalypse

Skrjabin kom aldri helt i mål med *Mysterium*. Men Symfoniene nummer 3 og 4, komponert i 1904 og 1905 er skåret over en lignende lest, og skildrer begge en slags kamp for en guddommelig, ekstatiske seier.

Oslo-filharmonien spiller begge med skumle undertoner og sans for den dramatiske oppbyggingen. Sjeffdirigent Petrenko, i opptak fra Konserthuset i februar i år, trekker frem mange av Skrjabins mest interessante ideer, men ofte med et sterkt fokus på én stemmegruppe av gangen. Det fungerer godt pedagogisk, men går litt på bekostning av en orkestral fylde og fargerikdom som gjerne går for å være noe av Skrjabins varemerke.

Tydelig fremdrift, store kontraster, samt en hissig og nesten kantete artikulering, gir likevel en særegen, apokalyptisk følelse – om enn mer medrivende dramatisk enn mystisk.